

SUHAI PÁL

Rakpart ma már a rakodópart...

*Rakpart ma már a rakodópart:
nézni, mint úszik el hajó
vagy dinnyehéj, kései hóbert:
az úton is zúg egy folyó.*

*Medrében ez, füstöt okádva,
köhögtetőn és kormosan
amaz, a vad forgalmi lárma,
s az átkelőre rárohan.*

*Orromban büze, ablakomból
is ezt hallom s tán képzelem:
távolról támad, öröl, morzsol,
s kicsap belőlem, egy velem.*

Hétfégi ház

*Hogy elvadult a kert, mióta
magában, gondozatlan áll.
A kerítést a rózsza, szőlőinda
s a repkény zöldje úgy befonta,
hogy fogást rajta már nem is talál.*

*Ha néha kijövök adóját
rossz gazdaként behajtani,
kezem hibára lel, szemem gyomot lát,
estig se győzőm én a munkát,
amelyet rám testálnak napjai.*

*És ez vár bármikor, ha jönnék:
a gazban nem lelek utat.
Innen szedem az almafa gyümölcsét,
amelyet már régóta önként,
dehogyan adóba! – ajándékba ad.*